

Medlemsbrev 2022 / 1

Till alla er medlemmar en Påskhälsning

Stort tack för ert stöd under alla år. Ni är bärlag till vad vi nu får erfara. Vi tar emot beskedet den 24 februari att Ukraina är under invasion ifrån norr. Över en natt är de våra käraste vänners uppvaknande. Sergei ringer och berättar att deras land är i fullskaligt krig. Den militära flygplatsen i staden **Lutsk** har precis bombats och

mobiltäckning ligger nere. Vårt hjärta gråter. Samma dag åker han med sin fru Vera till BB och de är tid för förlossning av sonen EL MIR, namnet hade varit bestämt sedan tidigare och betyder Guds frid. Tänk er glädje och lycka som blandas med oro för osäker framtid. Våra kära vänner väljer ändå att hjälpa sina landsmän. Det är kärlek det berättar Anna Sjöström. Nya beslut tas i vårt AU och Bertil åker ner med en första hjälp-sändningen i krigstid. Den 27 februari åker han mot Polsk/Ukrainsk gräns. En fullastad med

våningssängar, madrasser, kläder, skor och mycket mer.

Efter närmare 120 resor har vi blivit van att åka i väg med jämna mellanrum. Den här resan känns speciell och riktigt viktig. Vi tror och ber och hoppas att det går att leverera. Bertils egna ord innan han åkte var just att det inte finns inga garantier i krig. Han hämtar upp Göran Grafström som andre chaufför och vi måste göra allt som står i vår makt att försöka att få ner hjälpen på plats. Kyrkan Betel i Lutsk invigdes 2018 och ligger vid sommarhemmet, en plats för barn och ungdomar. Peter Jonsson beskriver i medlemsbrevet 2019–4, att han ser

platsen som en fyrbåk som lyser upp på en mörk plats och här predikar Sergej om tro, hopp och att Jesus är vägen, sanningen och livet. Nu fick vi bilder på att kyrkan upprättar sängplatser till de interna flyktingar som kommer ifrån östra området och söker skydd. Veras familj har kommit ifrån staden **Charkiv**.

Det nya köket som finns på sommarhemmet användes till att laga mat till närliggande område. De fattigaste får de ännu fattigare. Nu vet vi att den första trailern har lossats och hjälpen kunde köras in med ledning av Sergeis omsorg.

Här i Ö-vik med omnejd har flera stora klädinsamlingar hållits, de finns matgrossister som gör det möjligt att lasta ännu en trailer. Inför utskicket har en samordning med flera trailers av hjälpsändningar gjorts. Vi har personlig SMS-kontakt med vänner i Mochacevo, Lviv, **Lutsk**, Berdichev, Glohowsi.

Bilder ljuger inte och ljudfiler ger en verklighet de befinner sig i. De söker skydd i sin källare och skyddsrum, tunnelbana. De har upplåtit sina kyrkor till frizoner med matservering och bäddat sina hem med extra sängplatser. Folket kämpar för att behålla sin frihet. Ukraina betyder på gränsen och Ludmilla som är en av våra kontakter blev intervjuad 2015 (Då hade Krimhalvön intagits och annekteras. Vi vill lyfta den nya som en tillbaka blick på deras framtidstro. Ljudmila Botsyan från Berdichev berättar om hur de arbetar i sin församling. Hon blickar samtidigt tillbaka till hur det var förr i tiden. Ljudmila berättar hur livet var under Sovjettiden: - Vi trodde vi hade det bra. Man berättade för oss om livet utanför gränserna. Om hur det var i Europa och USA. Barnen svalt. Fattigdomen var stor. Människor led. De bilder som målades upp för oss fick oss att tro att vi hade det långt bättre än stora delar av världen. Vi hade mat och kläder. Men hela vårt liv gick i grått och olika bruna nyanser. Jag försökte sy egna kläder till barnen, förr att klä dem lite finare, lite mer färgglatt. I och med unionens sönderfall 1991 öppnades landet upp och man började skapa kontakter över gränserna. Det var vid denna tid Berdichev fick kontakt med svenskarna och kort därpå började Filippus köra sina hjälptransporter och vi minns hur människor mötte upp oss då vi kom ner, man gick man ur husen. Likaväl var det en stor uppslutning då vi skulle återvända hem. Kanske skulle vi inte mötas igen. Men sällan har vi hört hur de såg på våra besök. Ljudmila minns tillbaka och berättar: - Vi fick en chock när vi mötte er första gångerna. Vår grå vardag fylldes av färger och liv när ni kom. Hela den bild som målades upp för oss över hur bra vi hade det raserade i ett nu. Det var ju vi som var

Ljudmila med sitt barnbarn.

Kyrkan i Berdichev där nu fönstren blockeras med sandsäckar för skydd.

fattiga och utsatta. Vi var grundlurade. Jag kan bara försöka förstå hur man känner sig då man inser att man blivit förd bakom ljuset på detta sätt av den kommunism man levt under. -Tänk dig när våra barn fick sina först kriter och färgpennor, småbilar och barbidockor. För barnen var det en obeskrivlig glädje. Men det var otänkbart att ta med pennorna till skolan. Då stals de genast. Hon fortsätter: - Förstår du glädjen en mamma känner då hon äntligen har fina, färgglada kläder att ta på sitt barn. Åren har gått och kontakten med omvärlden har vuxit. Livsvillkoren har på många sätt förändrats till det bättre. Oaliga är de besök Berdychiv fått av Filippus. Den hjälp de fått ta emot har varit väl behövd. Ljudmila berättar att man i nuläget står inför nya utmaningar. Behoven har ökat dramatiskt. Det krig som nu pågår i östra Ukraina har lett till att ett stort antal interna flyktingar kommit till staden. Människor har flytt undan kriget och lämnat allt de äger och har bakom sig. Kanske har man några få ägo-delar med sig, kanske man inte har mer än de kläder man har på sig. I Berdychiv har dessa flyktingar kommer till kyrkan för att vädja om hjälp. Kläder att sätta på sig, en filt att värma sig med, lite mat för att stilla den värsta hungern, tak över huvudet för några nätter. Ljudmila berättar att arbetet är så mycket större än den materiella hjälpen. Man tar emot människor med ett trasigt inre, med stort behov av att få någon samtala med. Man har förlorat en nära anhörig, en förälder, ett barn. Man har flytt från allt man äger och har. Det trygga vardagslivet har förvandlats till en mardröm.

(Hämtat ur Medlemsblad 2015-3)

Mardrömmen upprepas nu februari 2022. // *Vårt hopp, vår tro har vi i Korsets budskap, -Jesu seger över döden . Så vi hälsar er alla med Kristus lever- "Vo istinu voskres" //Redaktionsrådet*

Minnesord

Ukraina hjälpen firar i år 30 år sedan den första resan. En av grundarna i Filippus var Eva Nordin. Hon fick hembud nu i november i tron på Jesus och har flyttat till sitt himmelska hem. Eva var med i klädpackning, hon körde ner med den första postbussen och hon berättade om hur svårt det var att läsa på skyltar att förstå sig på vägkartan. Ludmillas hem blev Evas hem och hon blev en extra mamma till Lena, Ola, Svetlana och Thimoty. Hon var aktiv i Filippus styrelse och blev hedersmedlem, de sista åren. Dessa minnesord får vi bära i våra hjärtan att inte ge upp, i den hopplöshet som de möttes av. Där de firade sina gudstjänster i den omtalade Masonit kyrkan. Där blev det sedan ett kyrkbygge i Berdichev med källargrund, som i dagarna är rustat att hjälpa de interna flyktingarna.

Vi tar uppdraget vidare.

Medlemsavgifter:

Under 18 år - 25 kr/mån
Mellan 18 och 65 år - 75 kr/mån
Över 65 år - 60 kr/mån
Familj - 150 kr/mån
Organistioner - 250 kr/mån

Du kan stötta de kommande resorna genom en gåva till.

Swish: 123 006 8205 B.g. 5036 - 3886

Välkommen till årsmöte 20 mars kl. 15.00
Filippus lokal på Storgatan 32